

ADAM BAGIŃSKI

W latach 1961-1966 studiował malarstwo na Wydziale Sztuk Pięknych Uniwersytetu im. Mikołaja Kopernika w Toruniu. Rok później już związał się z Zieloną Górą, gdzie jako artysta tworzył plansze dla sklepów i wytwórni wódek oraz zaprojektował neon dla Kina „Nysa”. Ponad 50 lat artysta tworzy głównie pejzaż ukochanego miasta akwarelą i olejem. Malarstwo jest dla artysty przekazem treści psychicznych, formą dzielenia się własnymi emocjami i przeżywaniem świata. Ważny jest dla niego gest, dotknięcie płaszczyzny. Inspiruje go nieuchwytna forma między nim a rzeczywistością. Tworzy także obiekty i instalacje. W 1995 r. realizacja na III Europa Biennale Niderlandzkie w Niemczech. Swą twórczość eksponował na ponad 50 wystawach indywidualnych oraz 150 zbiorowych w galeriach, muzeach, salonach wystawowych w Polsce i na świecie i tam jego dzieła goszczą na stałe. Drobiazgowy realizm cechuje olejne płótna lat 80. i 90. XX wieku: samotne skały, wyrastające pośrodku pustkowiec, skalne rozpadliny lub hałdy kamieni wydobyte z mroku intensywnym światłem. Najczęstszym motywem w tym czasie jest naturalny pejzaż Zielonej Góry z perspektywy Winnego Wzgórza, z najbardziej rozpoznawalnymi elementami starówki. Pejzaż i przyroda od lat trzydziestu stanowią zasadniczy motyw twórczości Adama Bagińskiego. Transformacja krajobrazowa i mentalna Zielonej Góry, nowa infrastruktura i ciągła modernizacja i restauracja obiektów zabytkowych stały się kanwą do nowej twórczości artysty. Spojrzenie na obrazy minionego trzydziestolecia ukazuje stopniową i konsekwentną ewolucję formuły malarskiej tego europejskiego już artysty. Ostatnie dzieła wyróżnia odrodzona winnica przy Palmiarni, malowana przez artystę wrażeniowo, w sposób niemal pointylistyczny, z lekko zasugerowanymi pędzlem rzędami pergoli z winoroślami. Począwszy od lat 90-tych artysta zaczyna stopniowo odchodzić od figuracji, co jest najbardziej czytelne w najnowszych dziełach.

NAJWAŻNIEJSZE WYSTAWY KRAJOWE I ZAGRANICZNE:

1. Zielona Góra - 1969, 1978, 1981, 1983, 1984, 1987, 1989, 1993, 1994, 1996, 1997, 1999, 2000, 2001, 2005, 2007 i 2018,
2. Niemcy - Achim 1991, Verden 1992 i 1995, Ulcen 1993, Zeven 1995, Bremen 1995 i Cottbus 1996,
3. Francja - Paryż 1996,
4. Austria - 1996,
5. Włochy - 1990 i 1991,
6. Belgia - 2000,
7. Ukraina - 2005,
8. Polska - Kraków 2010,
9. Instalacja plastyczna w otwartej przestrzeni z okazji Dni Zielonej Góry 1991,
10. Realizacja obiektów i działania plastyczne do spektaklu „Cień” 1992,
11. „Zmienność” - Pritzen III Europa Biennale Niderlandzkie 1995.